

Lleopoesia a la "veu de la naturalesa"

Un relat de: [Toni León](#)

Lleopoesia a la "veu de la naturalesa"

Tu creus que t'escolten?
Tu creus que son conscients?
Tu creus que van per bon camí?
Tu creus que la solució existeix?

No t'escolten i tu parles
Son conscients i no importa
Sigui bo o dolent el camí, caminen
Hi ha solució, però tornen sords

La teva bondat d'espiga
Travessa l'oceà de paciència
Creant calma dins el seny
Creant idees no inventades

Es dur el saber sense saber
Es dur sumar i restar lleis
Es dur, molt dur, conviure
Replegant el mal de l'univers

Vull ser innocent d'ànima
Espectador de darrera vidre
Recol•lector de vents silenciosos
Guardià de portes sense clau

No t'aturis de parlar naturalesa
Naturalment no, naturalesa
No tot està escrit encara
Passió de espelma apagada

Tu creus que t'escolten?
Sí però no o no però sí
Enigma de pell morena
Enigma sense títol

Jo sí t'escolt- Toni León